

ствіе-то ся е вършило, ся върши, или ще ся върши, безъ да опредѣлятъ че то ся е свършило или ще ся свърши.

2° Свършеній, който показва че дѣйствиѣ-то е конченно или че ще бѣде конченно, напримѣръ: *изучихъ, ще изучь; наредихъ, ще наредж.*

3° Еднопкѣтній, който показва че дѣйствиѣ-то е было или ще бѣде единъ само пѣтъ; напримѣръ: *писнахъ, ще пишж; паднахъ, ще паднж.*

Забѣл. Въсто несвършенъ и свършенъ, видове-тѣ може да ся назоватъ не опредѣленъ и опредѣленъ, за глаголи-тѣ по първо-то спряженіе, а тѣ които ся спрягатъ само по второ-то — многократенъ; по защото че между неопредѣленъ и многократенъ ся нахожда една темна разлика и такава на посоки каквато съществува между еднократенъ и опредѣленъ, ній предпочохме за по лесно и по попятно да нарѣчемъ глаголи-тѣ по първо-то спряженіе, както и по второ-то, съ една дума несвършенъ видъ, защото че изобщо показватъ дѣйствиѣ неопредѣлно въ свършваніе-то си, а производни-тѣ отъ тѣхъ свършенъ и еднократенъ.

За спряженіе-то.

105 — Да спрягнимъ единъ глаголь е да измѣнимъ окончаніе-то му, по наклоненія-та, по времена-та, по числа-та и по лица-та.

106 — Спряженія-та въ нація-тѣ языкъ сж двѣ, и ся познаватъ отъ окончаніе-то на първо-то лице въ сегашно-то време:

107 — Глаголи-тѣ, по първо-то спряженіе, ся окончаватъ въ сегашно-то си време на *ж* или *ьж*: *пишж, мольж, пельж*, — тѣзи, по второ-то спряженіе, ся окончаватъ на *амъ* и *ямъ*: *кръщавъжмъ, тръкаляжмъ.*